

Podczas 32. Gali „Teraz Polska” już po raz drugi w historii Pierwsza Dama Agata Kornhauser-Duda wręczyła nagrodę Młody Promotor Polski tym, którzy dzielą się swoim osobistym sukcesem dla dobra wspólnego i prestiżu kraju. Do tego zaszczytnego tytułu nominowano w tym roku: dyrygentkę Annę Sułkowską Migoń, lekarza prof. Michała Grąta oraz lekkoatletkę Marię Andrejczyk.

Przyznane nagrody Młody Promotor Polski 2022 Fot. Kamil Broszko/Teraz Polska

Wychodząc z założenia, że najlepszymi ambasadorami Polski są jej obywatele, Fundacja Polskiego Godła Promocyjnego od 2017 r. przyznaje tytuły Promotora Polski i wyróżnia w ten sposób osoby, które są aktywne w regionach, działają na rzecz społeczności

lokalnych, a ich postawa zawodowa i społeczna przyczynia się do umacniania pozytywnego wizerunku naszego kraju. Podczas regionalnych wydarzeń gospodarczych, takich jak Europejski Kongres Gospodarczy w Katowicach czy Welconomy Forum w Toruniu, wyróżniono dotychczas wiele osób ze Śląska, Kujaw i Pomorza, Podlasia oraz Małopolski.

Nawiązując do programu Promotor Polski, skierowanego do osób dojrzałych o ugruntowanej pozycji zawodowej, Fundacja postanowiła wprowadzić wyróżnienie Młody Promotor Polski – za wybitne osiągnięcia w nauce, kulturze lub sporcie – które przyznaje Pierwsza Dama Agata Kornhauser-Duda. Kandydatów nominuje kapituła nagrody.

W roku ubiegłym do tytułu nominowano: prof. Marcina Porębę, chemika (w kategorii nauki), Piotra Alexewicza, pianistę (w kategorii kultura) oraz Jana Krzysztofa Dudę, szachistę (w kategorii sport). Młodym Promotorem Polski 2021 został Piotr Alexewicz.

W 2022 roku do tytułu Młodego Promotora Polski 2022 nominowani zostali: Anna Sułkowska-Migoń, dyrygentka (w kategorii kultura), prof. Michał Grąt, lekarz (w kategorii nauka) oraz Maria Andrejczyk, lekkoatletka, oszczepniczka (w kategorii sport). Decyzją Pierwszej Damy Agaty Kornhauser-Dudy Młodą Promotor Polski 2022 została Maria Andrejczyk, wicemistrzyni olimpijska.

Anna Sułkowska-Migoń

urodziła się w Krakowie. Swoją przygodę z muzyką rozpoczęła w szkole podstawowej, grając na skrzypcach. Jako instrumentalistka ukończyła studia magisterskie (specjalność altówka) na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Studia licencjackie na kierunku dyrygentura symfoniczno-operowa realizowała w klasie prof. dra hab. Piotra Sułkowskiego w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Obecnie jest studentką studiów magisterskich Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie na dwóch kierunkach: dyrygentura symfoniczna w klasie dra hab. Łukasza Borowicza oraz edukacja artystyczna

w zakresie sztuki muzycznej (specjalność dyrygentura chóralna) w klasie prof. dr hab. Lidii Matynian i dra Andrzeja Korzeniowskiego.

Anna Sułkowska-Migoń jest zwyciężczynią konkursu dyrygentek La Maestra w Paryżu (marzec 2022 r.) oraz laureatką Taki Alsop Fellowship Award Recipient 2022–2024. Jako stypendystka programu „Dyrygent-rezydent” Narodowego Instytutu Muzyki i Tańca pełni funkcję dyrygenta-rezydenta w Polskiej Orkiestrze Sinfonia Iuventus im. J. Semkowa. W poprzednim sezonie artystycznym (2020/2021) program ten realizowała w Filharmonii Dolnośląskiej. W ramach stypendium współpracowała z wieloma dyrygentami, m.in. M. Pijarowskim, P. Przytockim, M. Błaszczkiem, M. Caldim, M. Wroniszewskim, S. Makowskim. Wyjątkowym wyróżnieniem było dla niej asystowanie maestro Jerzemu Maksymiukowi podczas przygotowań do koncertów wraz z Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus (listopad 2021 r.) i Orkiestrą Polskiego Radia w Warszawie (grudzień 2021 r.) oraz maestro Antoniemu Witowi podczas koncertu realizowanego w Filharmonii Krakowskiej im. K. Szymanowskiego (marzec 2021 r.). Młoda dyrygentka jest finalistką Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów Chóralnych „Romano Gandolfi” w Parmie (listopad 2021 r.) oraz konkursu

dyrygenckiego Lanyi Conducting Competition (2021 r.), laureatką nagrody dla najlepszego dyrygenta przyznanej przez chór Symfonia Śpiewaków w ramach dyrygenckiego konkursu organizowanego przez Ogólnopolskie Forum Chóralistyki „Wrocław Miastem Muzyki” (październik 2021 r.), stypendystką Noel Minet Fund Scholarship dla młodych chórmistrzów (2021 r.). Została zakwalifikowana, jako jedyna Polka, do mistrzowskich kursów dyrygentury chóralnej z hiszpańskim dyrygentem Josepem Vila i Casanasem w Malmo (sierpień 2021 r.) oraz do warsztatów online Leadership & Management Workshop for Conductors, które prowadzili m.in. Simon Rattle, Paavo Järvi, Brett Dean (kwiecień–czerwiec 2021 r.). W ostatnim czasie uczestniczyła w międzynarodowych kursach dyrygenckich, szkoląc się pod okiem dyrygentów: M. Economu, A. Bebbingtona i R. Borgera.

Współpracowała z takimi zespołami, jak Paris Mozart Orchestra, Athens Philharmonia

Orchestra, Filharmonia Warmińsko-Mazurska, Filharmonia Dolnośląska, Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus, Filharmonia Podkarpacka, Kameralna Orkiestra Akademii Muzycznej w Krakowie (w trakcie 7.

Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej). Dodatkowo w maju 2021 r., jako jedna z ośmiu osób z całej Polski, uczestniczyła w mistrzowskich kursach dyrygenckich z Marin Alsop i Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia. W sierpniu 2021 r. została zaproszona do poprowadzenia warsztatów chórальных dla Młodzieżowego Chóru Filharmonii Krakowskiej, zakończonych koncertem. Jest dyrygentką kameralnego chóru Ars Cameralis, z którym koncertuje głównie w Krakowie, oraz Chóru Akademii Ignatianum w Krakowie. W listopadzie 2021 r. na zaproszenie Narodowego Instytutu Muzyki i Tańca dyrygowała koncertem podczas gali Koryfeusze transmitowanej w TVP Kultura.

Maria Magdalena Andrejczyk

(ur. 9 marca 1996 r. w Suwałkach) – polska lekkoatletka specjalizująca się w rzucie oszczepem, dwukrotna olimpijka (2016, 2020), wicemistrzyni olimpijska. Medalistka mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych oraz ogólnopolskiej olimpiady młodzieży. Rekordzistka Polski senierek (71,40 m; 9 maja 2021 r. w Splicie, trzeci wynik w historii światowej lekkoatletyki) i junierek (62,11 m; 1 sierpnia 2015 r. w Cetniewie). Treningi lekkoatletyczne rozpoczęła w piątej klasie szkoły podstawowej pod okiem nauczyciela wychowania fizycznego Karola Sikorskiego. W Liceum Ogólnokształcącym w Sejnach łączyła naukę i grę w siatkówkę z treningami lekkoatletycznymi. Absolwentka filologii angielsko-rosyjskiej w PWSZ w Suwałkach (2019 r.).

W 2015 r. na zawodach w Eskilstunie została mistrzynią Europy juniorów. W czerwcu 2016 r. zdobyła pierwsze miejsce w mistrzostwach Polski seniorów, a 16 sierpnia na igrzyskach olimpijskich w Rio de Janeiro wynikiem 67,11 m ustanowiła nowy rekord Polski w rzucie oszczepem, wygrywając eliminacje. Dwa dni później w konkursie finałowym zajęła czwarte miejsce, przegrywając o 2 cm rywalizację o brązowy medal. W 82. Plebiscycie na 10

Najlepszych Sportowców Polski 2016 r. uznano ją za Odkrycie Roku. W październiku 2018 r. zdiagnozowano u niej kostniakomięsaka, którego szybko wyleczono. 23 sierpnia 2019 r. po raz drugi zdobyła mistrzostwo Polski seniorów wynikiem 59,00 m. 9 maja 2021 r. podczas Pucharu Europy Miotaczy w Splicie ponownie pobiła rekord Polski wynikiem 71,40 m. Był to trzeci wynik w historii tej dyscypliny i najlepszy wynik w ciągu dziesięciu lat. Podczas igrzysk olimpijskich w Tokio w 2021 r. zdobyła srebrny medal. W tym samym roku odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Prof. Michał Grąt

Już od początku studiów lekarskich zainteresowania naukowe prof. Michała Grąta skoncentrowane były na chirurgii wątroby i dróg żółciowych. Pierwsze artykuły naukowe dotyczące resekcji i transplantacji tego narządu publikował jeszcze w czasie studiów. Badania będące podstawą rozprawy doktorskiej, którą obronił w niecały rok po zakończeniu studiów, pozwoliły na sformułowanie nowych międzynarodowych kryteriów kwalifikacji do transplantacji wątroby, znacznie poszerzając dostęp do tej formy leczenia dla tysięcy chorych. Zaprojektował i przeprowadził liczne nowatorskie badania nad leczeniem oraz patogenezą nowotworów i marskości wątroby, których wyniki publikował w najbardziej prestiżowych czasopismach. Po raz pierwszy na świecie udowodnił bezpośredni związek pomiędzy uszkodzeniem niedokrwienno-reperfuzyjnym wątroby oraz ryzykiem nawrotu raka wątrobowokomórkowego po operacji. Wprowadził w Polsce nowatorską metodę perfuzji pobranych narządów przed przeszczepieniem wątroby, opartą na hipotermii i oksygenacji.

Prof. Grąt jest autorem wielu pionierskich operacji oraz metod leczenia nowotworów i marskości wątroby. Od podstaw stworzył laparoskopowy program rozległych operacji wątroby wykonywanych ze wskazań onkologicznych. Ale to nie tylko światowej klasy wybitny chirurg wykonujący rozległe operacje wątroby, w tym transplantacje, lecz także znakomity naukowiec – jego dorobek prac naukowych przekracza 220 punktów IF. Jako jeden z zaledwie kilku polskich chirurgów w historii publikował, jako pierwszy autor, w

najbardziej prestiżowym czasopiśmie chirurgicznym na świecie – „Annals of Surgery”. Na prowadzone badania uzyskał granty w wysokości blisko 3 mln zł. Kierował projektami naukowymi finansowanymi przez Narodowe Centrum Nauki i Ministerstwo Edukacji i Nauki. Projekty te dotyczą niezwykle istotnych aspektów chirurgii, a ich wyniki mają szansę wpłynąć między innymi na poprawę rezultatów leczenia operacyjnego chorych na nowotwory wątroby i dróg żółciowych czy zwiększyć liczbę wykonywanych transplantacji wątroby. Od 2020 r. jest dyrektorem Szkoły Doktorskiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, w której wprowadził nowy program kształcenia ukierunkowany na metodologię badań w naukach o życiu.

Za swoje osiągnięcia uzyskał szereg nagród i wyróżnień, m.in. Nagrodę im. Bohdana i Zygmunta Janczewskich Fundacji Kościuszkowskiej, Nagrodę Naukową „Polityki”, Medal Młodego Uczzonego Politechniki Warszawskiej oraz nagrody International Liver Transplantation Society, Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Towarzystwa Chirurgów Polskich czy Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej. Dotychczas pełnił funkcję promotora w dwóch przewodach doktorskich, promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim oraz recenzenta w dziewięciu przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych. Był wielokrotnie zapraszany przez redakcje międzynarodowych czasopism naukowych do recenzji nadesłanych prac.